

Blaffende honden

De beker van West-Vlaanderen bestond nog niet en om het seizoen voor te bereiden speelde men op de laatste zondag van augustus een oefenmatch (een 'vriendenmatch' zouden we het niet durven noemen) tegen de Ruiseleedse Groene Leeuwen. Zo'n derby leverde in die periode gegarandeerd spektakel: "Er was geen officiële scheidsrechter opgedaagd en Aarsele's gelegenheidsman kende weinig af van spelregels", zo meldt een verslag in De Zondag, ondertekend door "Supporter X". Na een 2-2 ruststand mocht keeper Godyn er vanop de stip 3-2 van maken. Het werd echter snel 3-4, maar dat de poppen ondertussen flink aan het dansen waren, mag blijken uit het slot van het verslag van dezelfde anonieme correspondent: "De bezoekers waren ietwat lawaaierig als blaffende honden die niet bijten, maar de thuisspelers zwegen en traden nogal hardhandig op. Zo zagen wij op zeker moment keeper Braeckevelt die door drie mannen tegelijk besprongen werd en verzorgd moest worden. Aarsele doelde langs zijn linkerpuntspeler na een flagrante hands en de referee bleef ziende blind: 4-4. De bezoekers speelden dan met reden zonder fut en onverschillig, alzo kon Aarsele nog twee maal doelen." Twee duidelijke conclusies: de match eindigde op 6-4 voor Aarsele en "Supporter X" was van Ruiselede.

Opnieuw aan de top?

Bij de aanvang van het seizoen 1950-51 nestelde FC Aarsele zich meteen bij de kopploegen van Derde Afdeling B. Doelman Roger De Volder speelde nu bij Meulebeke en werd opgevolgd door Gentenaar Etienne Godyn. Vooraan kon men naast de twee Alberts (De Volder en De Bels) rekenen op Marcel Tevels en de van Dentergem overgekomen Oswald Van Hoedt. Van de eerste acht wedstrijden werden er zes gewonnen. Alleen tegen de jongens van Sint-Pietersveld werd er met 3-4 verloren, ondanks drie treffers van Marcel Tevels.

Vooral tegen Doornkerke en Male was onze FC goed op dreef: in Male scoorde Van Hoedt drie keer, Tevels en De Bels elk twee keer, en er werden nog drie goals afgekeurd. Keeper Godyn had weinig werk, maar toonde toch zijn talent door een strafschop te stoppen na handspel van Roger Wullaert.

Terrein onder water

Het bestuur was ondertussen druk bezig met het aanleggen van een nieuw terrein in de Sterrestraat en dat was hard nodig: op 29 oktober stond de 'piste' weer eens onder water... De match tegen Moerkerke werd wel aangevat, maar moest door de hevige regenval al vlug stilgelegd worden. De partij werd herspeeld op 25 maart 1951, als eerste match op het nieuwe terrein, dat de week nadien tegen leider Sijsele officieel ingehuldigd werd. Aarsele verloor met 0-1 na een doelpunt in de 85e minuut, maar Sijsele was dat seizoen dan ook oppermachtig met slechts vier verliespunten. Alleen Beernem kon nog met de leiders wedijveren, o.m. dankzij een puntje dat ze in Aarsele op merkwaardige wijze veroverden. Oswald Van Hoedt en Albert De Volder hadden voor een verdiende 2-0 voorsprong gezorgd, "toen de kamp leider goal floot alhoewel het leder de fatale lijn niet eens bereikte. De FC-ers protesteerden maar niets mocht baten en fel onder de indruk van deze foutieve beslissing was hun samenhang zoek geraakt. Beernem profiteerde hiervan om kort voor het einde gelijk te stellen."

Twee topploegen

Voor het nieuwe seizoen belandde FC Aarsele in een andere reeks, waarin slechts vier tegenstanders van vorig jaar te bekampen waren, nl. Sporting Tielt, Pittem, Zwevezele en Koolskamp. Aarsele en Pittem toonden zich meteen de sterkste elftallen: onze FC stuurde op de derde speeldag leider Hooglede met 7-0 naar huis; na zes matches waren Aarsele en Pittem al drie punten los. De week voor de eerste confrontatie tussen de twee kopploegen verloor FC Aarsele op ongelukkige wijze een puntje bij Izegem Sport omdat de thuisploeg mocht scoren uit een licht toegekende strafschop. En een week later op 11 november, kwam een sterk spelend Pittem de topmatch met 0-2 winnen. Maar de titelstrijd bleef spannend, want Pittem liet op 2 december ook een steek vallen door met 2-1 te verliezen bij De Ruiter. Hoewel de reeks slechts 12 ploegen telde, was er toch geen winterstop. De eerste zondag van 1952 werd de match in Hooglede geschorst bij een 0-2 voorsprong voor Aarsele. De thuisspelers betwistten het tweede doelpunt en vielen de scheidsrechter aan, die volgens De Zondag "het bewustzijn dreigde te verliezen". FC Aarsele kreeg later de overwinning met forfaitcijfers toegewezen.

Twee klokken

Pittem en Aarsele kenden in de loop van het seizoen elk slechts twee nederlagen. Voor Aarsele waren dat de beide matches tegen Pittem. De rood-witten stonden aan de vooravond van het tweede toptreffen vier punten voor, al had Aarsele op dat moment nog de twee punten van de match tegen Hooglede te goed. Dat de strijd in beide gemeenten al heel wat emoties had losgemaakt, mag blijken uit het feit dat De Zondag beide klokken wou laten horen en dus twee uitgebreide wedstrijdverslagen publiceerde. Het treffen tussen de twee tenoren van de reeks werd volgens de Pittemse verslaggever "bijgewoond door een nog nooit geziene massa volk en heeft nogmaals aangetoond dat Pittem wel degelijk de meester en baas is en mag aangezien worden als de morele kampioen der afdeling". Ook het Aarseelse verslag begon met de vaststelling dat "de hoofdkamp van de reeks zoals verwacht zeer veel volk naar de Kruiskalseide had gelokt. Niettegenstaande een ganse litanie kletspraat, die weken vooraf werd afgerammeld, is de wedstrijd verlopen zoals alle wedstrijden, even eenvoudig, even kalm en op een wijze zoals het van goede sportmannen mag verwacht worden." Pittem opende al na een kwartier de score, maar kort na de rust kon Marcel Tevels uit een prachtige combinatie gelijkstellen. Pittem nam opnieuw voorsprong, maar moest na een uitsluiting met

tien man verder. Aarsele kon hiervan geen gebruik maken om gelijk te stellen, al werd een schot van Renaat Vandecasteele in de allerlaatste minuut nog knap gered door de Pittemse keeper. Door deze 2-1 zege tegen de enige concurrent en met nog vijf matches te spelen had Pittem de titel zowat voor het grijpen.

Ondertussen in Brugge...

Tussen de regels valt al te lezen dat er niet alleen op het veld, maar ook voor en na de wedstrijd niet bepaald een goede sfeer tussen beide rivalen heerste. De verklaring hiervoor is te vinden in een klacht die door FC Aarsele al op 5 januari tegen SV Pittem werd neergelegd, omdat deze club tegen de reglementen in een speler, Albert H., opgesteld had die niet over zijn burgerrechten beschikte. Op 19 januari riep het Provinciaal Comité beide partijen naar Brugge. De beslissing luidde: "SV Pittem moet binnen de 5 dagen een bewijs van Burgertrouw van haar speler insturen, zoniet verliest deze ploeg alle matches waaraan die speler deelgenomen heeft met 5-0". Het gevraagde bewijs werd niet ingestuurd, maar SV Pittem ging in beroep. Op 8 februari (dus daags voor de match Pittem - Aarsele!) kwam de zaak in Brussel voor het Beroepscomité, dat het Pittemse beroep verwierp: "Aangezien het bewijs van Burgertrouw sinds Augustus 1951 afgeschaft is, wordt de zaak teruggestuurd naar het Provinciaal Comité West-Vlaanderen, ten einde te onderzoeken of SV Pittem zich gedragen heeft naar artikel 68 van de Bondsreglementen".

Toch spannend

Met de titel in zicht moet Pittem na de zege tegen Aarsele toch last gekregen hebben van de zenuwen, ofwel was men niet helemaal gerust in de afloop van de zaak voor de 'groene tafel': in ieder geval verloor de leider in die periode totaal onverwacht twee punten van zijn mooie voorsprong door thuis telkens slechts 1-1 gelijk te spelen tegen Sint-Baafs-Vijve en De Ruiter. Pittem moest op de laatste speeldag nog één punt halen in Koolskamp om kampioen te spelen. Maar de week voordien stond de zaak Aarsele - Pittem alweer op de agenda van het Provinciaal Comité...

Twee maten en twee gewichten

Op 8 maart besliste het Provinciaal Comité van West-Vlaanderen de betrokken Pittemse speler te schorsen "wegens leugenachtige verklaringen", maar SV Pittem werd als club vrijgesproken en behield dus zijn leidersplaats! Het spreekt vanzelf dat men daar in Aarsele niet mee opgezet was en er verschenen vlamme artikels in zowat alle dag- en weekbladen. Hier volgen een paar fragmenten:- "FC Aarsele beschikt ook reeds gans het seizoen over een goed speler die door overgang bekomen werd. Er werd een onderzoek ingesteld en onmiddellijk kwam men tot de vaststelling dat ook hij niet over zijn burgerrechten beschikte. FC Aarsele heeft het reglement gevolgd en deze speler NIET opgesteld, niettegenstaande zijn diensten van het allergrootste nut zouden geweest zijn. We vragen ons dan ook af waarom SV Pittem WEL en FC Aarsele NIET over de diensten van zijn inciviek speler mag beschikken? Is het reglement dan niet meer voor allen gelijk? Kan men zoiets sportief, gezond of eerlijk noemen? Is het dan zo zeer te verwonderen dat FC Aarsele zich tegenover dergelijke ongeregelheden schrap zet?" "Iedereen staat perplex en vraagt zich met reden af wat er aanleiding gegeven heeft tot het nemen van een dergelijke beslissing? Wij vooral en gans de voetbalwereld zijn ten zeerste benieuwd of het Beroepscomité te Brussel de beslissing van het Provinciaal Comité, die zoveel stof deed opwaaien, zal bevestigen? Reglementair en rechtskundig kan dit niet! Anders mogen de clubs gerust hun bondsreglementen de kachel

ingooien, want dan zouden ze van generlei waarde meer zijn."

De spanning stijgt

Dat het Beroepscomité op 4 april het Aarseels beroep verwierp, zorgde voor nog meer spanning. Ondertussen was immers de laatste competitiedag voorbij, met een verrassende ontknoping. "Of wij 't niet gedacht hebben..." schreef Het Volk op 21 maart: "Tot voor enkele weken was Pittem ongenaakbaar en stuurde elke aanval op de leiderstroon ongenadig terug! Toen begon het noodlot er zich mede te bemoeien en langzaam maar zeker werd de afbrokkeling bewerkt. En wat we voorzien hadden, is de laatste dag gebeurd: Pittem verliest bij Koolskamp, Aarsele wint tegen Izegem Sport en beide ploegen hebben weer voet naast elkaar gezet. Een testkamp zal nu wellicht over de titel moeten beslissen, tenware de groene tafel er nog voor de volle rekening tussen zit!"

Testmatch in Tielt

Op 20 april 1952 was het dan zover: op het terrein van FC Tielt moesten Aarsele en Pittem de testwedstrijd voor de kampioenstitel spelen. Na alle voorgaande perikelen kan men zich voorstellen dat die match in een geladen atmosfeer plaatsvond. En dat dergelijke duels de massa aanspraken, blijkt uit de staat der ontvangsten van die zondag met in totaal liefst 1.584 toeschouwers: er werden 160 ticketten van 5 frank verkocht, 1303 van 10 frank en 121 'tribunekaarten' van 15 frank! Na aftrek van de onkosten (de scheidsrechter kreeg 184 frank) bleef er voor de drie clubs nog 13.776 frank te verdelen.

Een Tieltse klok

Een neutraal verslag van de Tieltse sportredacteur in De Zondag meldt dat "Pittem moest voorzien in de vervanging van vier onbeschikbaar zijnde spelers en dus fel gehandicapeerd in de arena kwam. De spelers van beide elftallen spelen zichtbaar heel nerveus en in de eerste 10 minuten moest geen enkele der doelwachers een noemenswaardig schot op doel verwerken. (...) Pittem verdiende onbetwistbaar reeds voorsprong maar de voorlijn had mangel aan schotvaardigheid. Eindelijk aan de 36e minuut kenden zij succes maar de refree had voorafgaandelijk gefloten voor buitenspelstand. Bij een der sporadische ontsnappingen van Aarsele beging een Pittemse achterspeler foul even buiten de backlijn. De bal werd voor het doel weggekopt in de voeten van Alfons Vandecasteele die in de rechter bovenhoek binnenknalde. Pittem stelde alles in het werk om gelijk te stellen doch spijs hun veldmeerderheid lukten zij niet in hun opzet. Integendeel het was Aarsele dat op ontsnapping de voorsprong kon vergroten. Albert De Volder kreeg een gemeten pas van Marcel Tevels en liet twee verdedigers ter plaatse. Alleen voor doel gekomen schoot hij vlak op de uitlopende keeper van Pittem die de bal echter niet in zijn bereik kon houden, zodat de goed gevolgde Vandecasteele maar hoefde in te leggen. Aldus was de stand aan de 43e minuut 0-2. Een omgekeerde scoor, in het voordeel van Pittem, zou beter de spelweergave hebben uitgedrukt."

De tweede helft

"Bij de herneming acteerde Tevels, die zich tot nog toe niet had kunnen laten opmerken, op de buitenrechtsplaats. Pittem brengt de bal aan 't rollen en dringt onmiddellijk voor het doel van Aarsele waar Meeuws een aarzeling en misverstand van de verdedigers kan uitbuiten om de stand op 1-2 te brengen. Aangemoedigd door dit verdiend succes dringt Pittem nog aan, doch Aarsele verstaat het zo niet en wil ook zijn woordje meespreken. Het veldoverwicht is

niet meer zo uitgesproken in het voordeel van Pittem doch zij spelen toch nog een tikje boven. Aan de 49e minuut bekommt Aarsele corner en keeper De Bels moet duikelend redden. Wanneer aan de 55e minuut een center van rechts voor doel komt, is de verdediger van Aarsele bedrogen in zijn aanloop zodat de bal over zijn hoofd in de voeten komt van Descheemaker, die gemeten tegen de netten knalt. Even later moet keeper Etienne Godyn van Aarsele weer duikelend redden op schot van Descheemaker. Aan de 59e minuut ontsnapt Aarsele dan langs de linkervleugel, dezes center gaat voorbij het doel van Pittem en Tevels kan dan met kopstoot de bal in de verste hoek binnen flitsen. Het spel, dat zeer potig aanving, verruwt nog en de scheidsrechter ziet zich genoodzaakt Pattyn van Pittem en De Volder van Aarsele naar de kleedkamers te verwijzen. Aan de 66e minuut moet de verdediging van Aarsele zijn heil zoeken in corner. Enkele minuten later moet Jozef Lambrecht dan in een schermutseling voor het doel van Pittem het terrein verlaten ingevolge een kwetsuur, maar aan de 76e minuut kan hij terug hernemen. Aarsele kwam dan aan bod en dicteerde gedurende het laatste kwartuur de wet aan een leeg en moegespeeld Pittem. Even voor affluiten moet De Bels dan nog door een prachtige duikeling een keihard schot onschadelijk maken. Met een 2-3 overwinning bekwam Aarsele dan de kampioentitel der reeks D."

Hard, hoog en ver

"Deze wedstrijd betekende meteen het einde van een onverkwikkelijke historie", zo vervolgde de verslaggever, die blijkbaar beter voetbal gewoon was: "Wij zien graag wedstrijden winnen op het groene veld, voor zaken die voor de groene tafel een deel van hun beslag krijgen, hebben wij niet zoveel over. Gelukkig redde deze testmatch een groot deel van het prestige in deze reeks. Aarsele is kampioen. Pittem een zeer eervolle verliezer die de kampioen in ieder geval waard is. Nochtans is geen van beide elftallen, in hun huidige samenstelling, een Tweede Gewestelijke reeks waard. Het was een spel van hard, hoog en ver. Een groot deel der spelers ontberen de eerste begrippen van balcontrole en balbehandeling en bijzonderlijk van opstelling."

In een Spaanse arena

Van Aarseelse kant gaf men wel toe dat de 0-2 voorsprong bij de rust "licht gevleid" was. Maar toen het 2-2 werd, vond de Aarseelse verslaggever dat de strijd, "die tot dan toe reeds echte gevechtsvoetbal mag genoemd worden, nu door Pittem nog intenser werd doorgevoerd, zodat men zich op sommige momenten in een Spaanse arena waande te bevinden. Tijdens deze periode werden twee onzer beste spelers op ernstige wijze geraakt, en Pattijn en De Volder van het terrein verwezen". Uiteindelijk werd de zege van Aarsele "verdiend" genoemd om drie redenen: ten eerste voor de faire houding van de ploeg tegenover het "gevechtsvoetbal" van Pittem, ten tweede omdat Aarsele na de rust volledig domineerde, niettegenstaande hun twee beste spelers wegens erge kwetsuur van geen nut meer waren, en ten derde omdat "tenslotte het recht toch zegevieren moet, want Aarsele had in werkelijkheid voor de groene tafel de titel reeds lang verdiend."

Eindronde

Er bestond toen nog geen eindronde zoals we die nu kennen, maar de zes kampioenen van Derde Afdeling moesten nog een toernooi spelen met de prestigetitel 'Kampioen van Derde Afdeling' als inzet. De matches Zedelgem-Lendeledede en Koekelare-Brielen stonden op het programma, samen met Aarsele-Lissewege. De winnaar van die laatste partij was de week nadien vrij en meteen geplaatst voor de finale. Maar Aarsele verloor thuis met 2-4 tegen

Lissewege op 4 mei 1952, d.i. precies de dag dat de ploeg voor de kampioenstitel gehuldigd werd. Men had de aftrap een half uurtje kunnen uitstellen tot 15u30, maar het feestmaal was blijkbaar nog niet verteerd; en om 16u30 werd in Zaal Vriendenkring al het Grote Kampioenenbal geopend met het orkest "The Modern Jazz" uit Tielt...

Feest

De Zondag had het over "de schoonste dag die men sedert het ontstaan van FC Aarsele heeft gekend. Om 8 uur 's morgens vergaderden de spelers, het bestuur, de Gemeenteraad, het bestuur van de Supportersclub en vele liefhebbers in het lokaal 'Café Excelsior' in de Baudeloostraat. Met de zopas herboren muziekmatschappij op kop ging het langs de Baudeloostraat, Hoogstraat, Vrouwstraat en Marktplaats naar de kerk alwaar om 8.30 uur een plechtige dankmis met offerande werd opgedragen. Na de mis trok de stoet naar het kerkhof alwaar een prachtige bloemenruiker werd neergelegd op het graf van de eerste voorzitter, de heer Gabriël Van Daele. Vandaar ging het naar het gemeentehuis alwaar om 10 uur de plechtige officiële ontvangst plaats greep. De Heer Burgemeester sprak er een treffende rede uit, waarin hij vol lof sprak over de grote verdiensten en inspanningen die geleid hebben tot het gekende en verheugende resultaat. De Heer Burgemeester wenste FC Aarsele in de toekomst alle heil toe en verzekerde dat de club steeds op de steun en op de medewerking van hem en van gans de gemeenteraad zal mogen rekenen. Nadat hij aan kapitein Tevels in naam van het Gemeentebestuur een prachtbeker overhandigde werd de erewijn gedronken. Hierop nam de kapitein zelf het woord en dankte in gepaste bewoordingen namens spelers, bestuur en supporters. Na deze schone plechtigheid die doorging in de benedenzaal van het Gemeentehuis, werden in groep, 't muziek voorop, een 4-tal spelende leden-caféhouders bezocht. Om 1 uur was de stoet weer in het Gemeentehuis alwaar door het Gemeentebestuur een smakelijk noenmaal werd aangeboden (...). Aan het einde van het noenmaal hield de heer J. Blancke er aan namens de supporters tot de aanwezigen en vooral tot de spelers enkele passende woorden te richten. Hij deed ook een welgemeende oproep tot die Aarselenaren-voetballisten, die nog niet in de rangen van de FC staan en hij hoopt dat deze weldra de grote gemeenschap zullen komen vervoegen. Na nog een laatste dankwoord van Voorzitter Jozef

Vandenbulcke en van de Heer afgevaardigde van het Provinciaal Comité, werd de zaal verlaten. Nu ging het opnieuw stoetsgewijze, het muziek voorop, met de intussen aangekomen spelers en leden van FC Lissewege, naar het terrein in de Sterrestraat. Om 3.30 uur ving de wedstrijd aan. Over deze match zullen we niet veel schrijven. Zoals te voorzien was heeft hij op verre na niet gegeven wat er van verwacht werd. De feestelijkheden en vooral het late noenmaal waren zeker oorzaak dat onze ploeg niet op zijn gewoon peil presteerde. Lissewege kon dan ook de volle inzet op zak steken. Het was echter een zeer faire partij waarvan de eerste helft voor Aarsele en de tweede voor Lissewege was. Tot slot van deze onvergetelijke dag ging in de zaal 'Vriendenkring' een groot kampioenenbal door."

Lopende zaken

Was het pleit op het veld beslecht in het voordeel van FC Aarsele, toch liep de procedure i.v.m. de klacht tegen Pittem verder. SV Pittem was door het Provinciaal Comité vrijgesproken vanwege een stempel op de identiteitskaart van de betrokken speler met de vermelding "heeft aan zijn militieverplichtingen voldaan". Daarom wendde FC Aarsele zich tot de Dienst Militie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, die schriftelijk bevestigde dat deze stempel "officieel onbekend is en niet kan aanzien worden als een bewijs van burgertrouw". FC Aarsele stuurde een afschrift van dit besluit naar het Uitvoerend Comité in Brussel, dat op 17 mei alle vroegere beslissingen ongedaan maakte en de hele zaak terugstuurde naar Brugge. Op 7 juni werd daar uiteindelijk beslist "dat SV Pittem al de punten verliest der wedstrijden waaraan bedoelde speler deelgenomen heeft." Zo behield Pittem slechts 9 van zijn 37 punten en zag zijn eerste plaats omgezet in de laatste. Aarsele kreeg er drie punten bij, want ook Sporting Tielt had een niet-aangesloten speler opgesteld. Uiteindelijk werd FC Aarsele dus officieel kampioen met 5 punten voorsprong op Rumbeke. Hoewel de titel al lang toegekend was, lokte de zaak in de pers toch nog heel wat reacties uit. Eén ervan stelde de vraag of het "niet stilaan tijd wordt dat onze clubs tegen dit verouderd en onrechtvaardig reglement gaan protesteren. Er worden immers spelers die veroordeeld werden wegens incivisme ten eeuwigden dage verbannen, terwijl de Belgische Voetbalbond anderzijds toelaat dat Duitse voetbalelftallen in ons land optreden"...

Goal vanop 70 meter

Met volle moed werd in september 1952 het nieuwe verblijf in Tweede Gewestelijke aangevat. Wegens de enorme belangstelling voor de verplaatsingen moest er vooraf ingeschreven worden voor de busreis, die omwille van de grote afstanden voortaan 25 frank kostte. Leden van de supportersclub kregen 5 fr vermindering. Voor de eerste match in Lendeledede waren er naast de bus nog "tientallen voituren en jongen gasten met de fiets". Zij kregen een merkwaardig spektakel te zien, want er verschenen slechts zeven thuisspelers aan de aftrap. Na vijf minuten kon Tevels dan ook al scoren. Drie minuten later ontzette back Ryckaert de bal "vanop 70 meter" en aangezien er weinig volk in de weg stond werd het zo 0-2! Rond het kwartier kwamen er dan nog vier Lendeledenaren opdraven, maar het kalf was verdronken en Aarsele won met 2-5 na nog twee doelpunten van Albert De Volder en een van Prosper Decavele.

Te vroeg gejuicht

Maar al gauw bleek dat FC Aarsele het ook bij dit verblijf in een hogere reeks moeilijk zou krijgen. Het kon alleen wedijveren met Hulste en Dentergem; slechts één van de drie zou zich redden. Thuis tegen Hulste won Aarsele door drie goals van Albert De Volder met 3-1 en in de eerste match tegen Dentergem werd het 3-3. Op 25 januari 1953 boekte FC Aarsele voor

het eerst in zijn geschiedenis een zege tegen de burens uit Dentergem. Een kwartier voor tijd was de stand nog 0-3, maar het kranige Dentergem kwam nog op gelijke hoogte en Aarsele mocht zich gelukkig prijzen in de slotminuten nog een nipte 3-4 zege te kunnen vastleggen. De voorlaatste match in Hulste werd aangevat met twee punten voorsprong, maar het werd een 3-0 nederlaag, waardoor Hulste zich kon redden. Aarsele en Dentergem tuimelden broederlijk naar Derde Provinciale. Pikant detail: SV Pittem speelde kampioen en maakte nu op zijn beurt de sprong naar Tweede Gewestelijke!

Diep gezakt

Er moesten heel wat nieuwe, jonge spelers in de ploeg opgenomen worden waardoor ook het seizoen 1953-54 geen succes werd. Ondanks de slechte resultaten toonde de jonge ploeg toch veel moed en wilskracht. Zo werd op kermiszondag 8 november de ongenaakbare leider Ruddervoorde ontvangen. In de dagbladen werd aangekondigd dat men "niet kon schatten hoeveel keren de Aarseelse doelman zich zou moeten omdraaien". De leiders hadden immers in acht matches al 43 keer gescoord, maar tot ieders verbazing stond Aarsele bij de rust 1-0 voor! De kans op 2-0 werd maar nipt gemist, en pas in het slotkwartier kon Ruddervoorde met de nodige dosis geluk toch twee keer scoren. Het enige hoogtepunt van dit seizoen was de overwinning in Rumbekke, waar Aarsele een kwartier voor tijd met 1-3 leidde, dankzij een doelpunt van Albert De Bels en twee van Prosper Decavele. De thuisploeg stond tweede geklasseerd en zag zijn titelkansen al in rook opgaan. Met twee goals kwamen ze toch terug op gelijke hoogte, maar het was Albert De Bels die in de laatste minuut de volle buit nog aan Aarsele bezorgde.

Tien kaarsjes

Op het einde van het seizoen raakte het elftal stilaan ingespeeld en tegen Doomkerke (destijds een topploeg in Derde, met o.a. de gebroeders Borms) werd dankzij twee doelpunten van Frans Van de Voorde een gelijkspel uit de brand gesleept. Maar het werd hoedanook een seizoen om vlug te vergeten. De viering van het tienjarig bestaan van FC Aarsele op 2 mei 1954 verliep dan ook een beetje in mineur. Toch blijkt uit De Supporter van februari 1954 de overtuiging dat er betere tijden op komst zijn: "Het grootste aantal sportmannen blijft de FC trouw. Zij doen dit zeker niet zonder te weten waarom, want zij zowel als wij weten dat er, zeker reeds vanaf het volgend seizoen, heel wat verbetering zal komen."

Terug naar de top

En inderdaad, de hoop op een wederopstanding werd bewaarheid: na vijf speeldagen in het seizoen 1954-55 prijkte FC Aarsele samen met VP Gits aan de leiding met 9 punten op 10. In Doomkerke werd het voor Aarsele de eerste nederlaag en meteen ook de eerste van zes (!) opeenvolgende verplaatsingen, in een tweede derby-topper op het veld van Ruiselede behaalde Aarsele een 0-2 zege dankzij doelpunten van Renaat Vandecasteele en Lucien De Volder. De Zondag vond de wedstrijd belangrijk genoeg om er zijn Tieltse sportverslaggever op af te sturen die in een paginagroot verslag o.m. de Aarseelse ploeg als volgt beschreef: "Bij Aarsele kregen Maeyens en Van de Voorde regelmatig hun werk, doch zij knapten tal van dreigende standjes op terwijl middenhalf Verbeke, die als een rots leek in de branding, flink gerugsteund werd door zijn beide halves, Declaet en Lambrecht. In het aanvalscompartiment hebben de vijf leden hun aandeel gedaan en Renaat Vandecasteele en Lucien De Volder kunnen de eer opeisen de voltrekkers geweest te zijn van het vonnis."

Winterbal

Dat FC Aarsele zes keer naeen op verplaatsing moest, kwam door het uitstellen van de match Aarsele-Moerkerke op kermisvrijdag 7 november, een van de zeldzame keren dat het terrein in de Sterrestraat onbespeelbaar was. De wedstrijd werd verplaatst naar 19 december, de dag dat in zaal Vriendenkring het Jaarlijks "Winterbal" plaatshad. Het bal begon om 4 uur (!) maar volgens de aankondiging in De Supporter was dat alleen geldig "voor de vreemden en de niet-supporters van de FC, want alle supporters gaan zelf eerst naar de uitgestelde match Aarsele-Moerkerke. Op het bal moet het 'stropen'. Daar moet U ook voor zorgen. Hoe meer volk hoe meer leute! De leden betalen slechts 10 fr op vertoon van hun lidkaart". Het aantal leden van de Supportersclub bleek ondertussen aangegroeid tot 150. "En weet U," zo vervolgde De Supporter, "wie dat 150ste lid is? Niemand minder dan onze joviale onderpastoor, E.H. Dusselier!"

Spektakel tegen staartploegen

De sfeer op het Winterbal zal wel optimaal geweest zijn, want Aarsele won zijn inhaalmatch met 5-1 en kwam zo alleen op kop. Dat gebeurde dankzij enkele markante matches die voordien gespeeld werden, toevallig allemaal tegen ploegen die net als Moerkerke in de staart van het klassement vertoefden. Zo werd bij het laatst geklasseerde Male met 1-7 gewonnen. Die zondag (21 november 1954) moest trouwens volgens De Supporter alleszins in de annalen van FC Aarsele opgeschreven worden: "FCA - St-Baafs (Reserven) 9-0; FCA - FC Roeselare (scholieren) 8-0 en Male - FCA (1e elftal) 1-7. Dat zal wel de productiefste dag zijn die de FC ooit zal gehad hebben: 24 doelen!". Het record zou echter geen twee jaar stand houden.

Ongelukkig Nieuwjaar

De tweede januari van 1955 stond er ondanks de feestdagen wel degelijk een match op het programma en het was zelfs een topper: leider Aarsele ontving het tweede geklasseerde Dentergem. In de heenmatch had Aarsele met 1-3 gewonnen, en het kreeg nu van de Zonnekloppers op eigen veld dezelfde cijfers aangesmeerd. Volgens de eerste Supporter van dat jaar leden de Aarseelse toeschouwers aan hetzelfde gebrek als de spelers : "te weinig vuur. Velen onder U zullen wellicht verleden Zondag voor de radio naar de reportage van de wedstrijd Italië-België geluisterd hebben en dan ook de geestdrift en het enthousiasme moeten bewonderd hebben van de zuiderse bevolking, toen hun elftal op het veld zijn intrede deed en gedurende de match. Het applaus en de geestdrift welke de Zonnekloppers van Dentergem te beurt viel vanwege hun supporters bij hun verschijnen op ons veld en gedurende de wedstrijd, tijdens de jongste derby, was in verhouding even sterk als dit der Italiaanse supporters. Terwijl de verschijning onzer jongens door onze supporters geapplaudisseerd werd gelijk onze ploeg naderhand zijn wedstrijd zou spelen: kalm, zonder geestdrift, zonder vuur." Het maandblad van de Supportersclub besloot dan ook met deze oproep: "Werpt het roer om! Van heden af zult gij uw ploeg bij zijn verschijnen op het veld en tijdens de match met geestdrift en vuur aanmoedigen. Zodoende zult gij het uwe bijdragen opdat uw ploeg met geestdrift en enthousiasme zich in de strijd zou werpen."

Titelstrijd beslist

Maar de ploeg kende een mindere periode en op 23 januari viel de titelstrijd dan ook in een beslissende plooi: Aarsele verloor thuis met 2-3 tegen Lissewege, terwijl Dentergem dankzij een 2-1 zege tegen Doomkerke drie punten uitliep op zijn twee belangrijkste concurrenten. Veertien dagen later stonden die twee op het veld van Doomkerke tegenover elkaar. "Spannend, spectaculair, doch juist..." zo blokletterde De Zondag boven het verslag van deze inderdaad sensationele match, die gekruid werd met 8 mooie goals. Marcel Rooseboom bracht de thuisploeg op voorsprong, maar dankzij Lucien Verbeken en Jozef Clauwaert kwam Aarsele 1-2 voor. Na de koffie stelde Noël Van Gelder meteen gelijk. Lucien Verbeken kopte kort nadien een hoekschop van Lucien De Volder in doel, maar Jozef Borms bracht 't Haantje terug op 3-3. Toen Jozef Clauwaert met een knap vluchtschot Aarsele nog maar eens op voorsprong bracht, leek de match gespeeld. Maar in de allerlaatste minuut kon Jozef Borms met een dieptepas Noël Van Gelder bereiken en die legde de 4-4 eindcijfers vast.

Drie hoogtepunten en één dieptepunt

Dentergem speelde diezelfde zondag 0-0 gelijk tegen Ruiselede en legde zo de basis van zijn kampioentitel. Voor FC Aarsele had de rest van het seizoen maar weinig betekenis meer. Toch kende ons elftal na de match tegen Doomkerke nog drie opeenvolgende glorie-dagen: eerst versloeg het Oedelem met 7-1; daarna kwam Male op bezoek, maar toen het opnieuw 7-0 stond gingen de rode lantaarndragers van het veld "om een ramp te vermijden". Nog meer deugd beleefde men aan de 6-2 zege tegen Ruiselede, maar toch werd de competitie in mineur besloten met een 8-2 nederlaag bij de jongens van staartploeg Sint-Pietersveld.

Briesende leeuwen

Halfweg de jaren vijftig werden in het Westvlaamse voetbal enkele belangrijke hervormingen doorgevoerd: in 1955 werd een Vierde Provinciale reeks opgericht, en een jaar later ging men van start met de Beker van West-Vlaanderen. In feite kwam de hele hervorming neer op een verandering van naam: Derde Provinciale werd nu Vierde, en het vroegere Tweede Gewestelijke heette voortaan Derde Provinciale. Dentergem was als kampioen de enige ploeg van de reeks die niet in Vierde belandde. Voor FC Aarsele was 1955-56 een matig seizoen, waarin het nooit meedeed voor de titel. De Aarseelse bevolking had in de herfst van 1955 overigens wel andere zorgen, want de gemeente werd getroffen door een aantal gevallen van kinderverlamming. Ook de eerste wedstrijd die we moeten vermelden had weinig met voetbal te maken: op Sint-Pietersveld kwam de FC al vlug 3-0 achter, maar kon bij de rust tot 3-2 terugkeren, met twee doelpunten van Jozef Clauwaert op pass van de debuterende Willy Delbaere. Na de rust kwamen de jonge gasten van Sint-Pietersveld "als briesende leeuwen" op het veld. Keeper Etienne De Bel moest al vlug met een gapende hoofdwonde van het terrein gedragen worden. Ook Raoul De Cloet moest gekwetst het veld verlaten. Het werd eerst 4-2, maar toch kon Aarsele ondanks de numerieke minderheid nog tot 4-4 terugkomen. De Aarseelse supporters waren woedend omwille van het brutale spel van de thuisploeg, en ook na de match lieten ze zich ondanks het in extremis behaalde gelijkspel nog gelden, wat de club 250 fr boete kostte, plus "affichen en strooibriefjes" bij de volgende thuiswedstrijd.

Training in de turnzaal

Tegen leider Doomkerke moest Aarsele met 2-3 slechts nipt de duimen leggen, maar bij het zwakke Pittem werd verloren met 5-2. Toch stond de FC bij de winterstop op een mooie vierde plaats gerangschikt. Volgens De Supporter waren de onregelmatige uitslagen vooral te wijten aan "gebrek aan uithoudingsvermogen en lenigheid, bij gemis aan oefening. Hoeveel clubs uit hogere afdelingen zijn niet jaloers op onze club, omdat wij, dankzij de welwillende medewerking van ons Gemeentebestuur (waarvoor wij hen hier nogmaals danken) beschikken over een der prachtigste oefenplaatsen die een sportman dromen kan, namelijk de ruime turnzaal van onze gemeenteschool, met alle mogelijke materiaal voor lenigheidsoefeningen en een grote speelkoer, uiterst geschikt voor de loopnummers. Jammer genoeg wordt dit niet door alle spelers naar waarde geschat. Zolang er op het terrein met de bal geoefend wordt, bestaat er grote belangstelling. Doch neemt de bal weg en onmiddellijk daalt het aantal aanwezigen. Zij hebben de wilskracht niet meer om een inspanning te leveren die hen moet ten goede komen."

Een reis voor niets

"Het zachte winterke sloeg plots om en toonde zich in zijn strengste gedaante: een bulderbas met een vlijmscherp snijdend zwaard van Noordpoolwind, gehuld in huiverig koudbrandende sneeuw. Het voetbalseizoen werd brutaal doorgehakt en de wintersport belooft een zomersport te zullen worden", zo stond het in een volgend nummer van De Supporter. En wie die winter van 1956 meemaakte, zal zich zeker nog de ijzig koude februarimaand herinneren. Ondanks de plotse sneeuwval en de slechte staat van de wegen, werden de wedstrijden van zondag 6 februari niet algemeen afgelast. Het toeval wou dat Aarsele naar het verre Lissewege moest, op dat ogenblik leider in het klassement. Na een gevaarlijke tocht met enkele bereidwillige chauffeurs kwamen de spelers uiteindelijk toch ter bestemming en gebeurde wat men had kunnen verwachten: de scheidsrechter verklaarde het terrein onbespeelbaar en de Aarseelse delegatie kon meteen de verre en riskante terugreis aanvatten. De winter bleef aanhouden en uiteindelijk trok Aarsele pas op 8 april naar leider Lissewege, waar het onverdiend met 2-1 verloor. Doomkerke werd dat seizoen kampioen door het zwakke Veldegem met 12-2 te verslaan.

De eerste bekermatch

Vanaf 1956 werd in de maand augustus de Beker van West-Vlaanderen ingericht als voorbereiding op de competitie. In het begin werden de bekermatches wel gespeeld volgens het systeem van de rechtstreekse uitschakeling. FC Aarsele speelde zijn eerste bekermatch op woensdag 15 augustus 1956 en versloeg Sporting Tielt met 4-3. Daardoor was het geplaatst voor de volgende ronde, maar botste daar op Stade Moeskroen, dat uit Bevordering gezakt was. Aarsele verweerde zich kranig, maar het was logisch dat de bezoekers sterker waren: uitslag 1-7.

Licht in de duisternis

In de competitie speelde FC Aarsele een schitterende heenronde: uit de eerste 12 wedstrijden werden liefst 23 punten behaald; alleen tegen Lissewege (alweer!) verloor men een puntje. Ook nu had De Supporter geen moeite om de oorzaak van deze weelde te achterhalen: "Met geestdrift zijn al onze spelers het kampioenschap gestart, omdat zij zich in superkonditie gevoelden, grotendeels te danken aan de degelijke oefenpartijen de woensdagavond op het plein. Op initiatief van de secretaris werd een prachtige lichtinstallatie opgesteld en de donkere avond is nu geen beletsel meer om met de witte bal allerlei capriolen uit te halen. Dit kon alleen verwezenlijkt worden door de steun van de supporters langs de Supportersclub en door hun bijwonen van de matches, doch ook en vooral door de kloeke steun vanwege het Gemeentebestuur, dat wij hier openlijk onze dank betuigen in naam van gans de Supportersclub. Hun belangstelling voor onze FCA hebben onze Gemeenteraadsleden voornamelijk getoond door in groten getale opgekomen te zijn bij de inhuldiging van de lichtinstallatie op woensdag 5 september jl." De trainingen werden voortaan dan ook niet meer in zaal gehouden, maar steeds op het terrein.

Record verbeterd

De competitie startte met drie uitgesproken overwinningen: eerst werd Koolskamp verslagen met 7-0 en de week nadien ging FCA titelkandidaat Ruiselede op eigen veld met 2-5 kloppen. Met nog vijf minuten te spelen was de stand daar nochtans 2-2, maar de wederoptredende Jozef Lambrecht scoorde twee keer in twee minuten en Albert De Bels voegde er snel nog eentje aan toe! De week nadien kwam een andere favoriet op bezoek, nl. Sint-Pieters-Brugge. Hoewel kapitein Lucien Verbeken daags tevoren in het huwelijk getreden was, won Aarsele vlot met 8-1. Die 16e september 1956 werd trouwens het record van de 24 doelpunten verbeterd, want de reserves wonnen met 9-1 tegen Wingene, terwijl de sterke kadettenploeg met een 0-8 zege bij FC Izegem uitpakte.

Nog een historische dag

Westkapelle, 23 september 1956: "deze datum zal zeker niet gauw uit het geheugen van spelers en supporters verdwenen zijn", zo besloot het verslag van deze inderdaad memorabele match. De Aarseelse spelers waren al door de hitte bevangen na de reis op een snikhete bus, en werden in Westkapelle geconfronteerd met een erg slecht, hobbelig veld. Na een kwartier werd keeper Etienne De Bel aan het hoofd geraakt, zodat Frans Van de Voorde in het doel moest plaatsnemen. Nadien kwam De Bel zijn plaats terug innemen, maar de thuisploeg was ondertussen wel tot 2-0 uitgelopen. Antoon Lambrecht bracht Aarsele terug tot 2-1, en de gelijkmaker leek er aan te komen toen een thuisverdediger de bal met de hand uit doel sloeg.

Maar de strafschop werd gemist, en de eerste nederlaag leek in de maak. "Heel wat Aarseelse supporters dropen reeds af," zo schreef De Zondag, "want er waren nog amper drie minuten te spelen. We gingen reeds berusten in de nederlaag, wanneer plots, ik weet zelf niet goed hoe, het mirakel gebeurde. Westkapelle was even tot voor het FC-doel geweest, wanneer buitenlinks Lucien De Volder gelanceerd werd en in een razende vlucht voor de FC een enig mooi doelpunt scoorde! De keeper stond perplex wanneer hij de bal in zijn netten hoorde ronken... Naar zijn eigen woord had hij deze kogel nooit bemerkt! De kustjongens waren van deze klap nog niet op adem gekomen of daar renden onze forwardsen weer op doel en amper 40 seconden later luidde het opnieuw. Het gejuich en het gejubel was niet te bedaren! Er bleven nog twee minuten over, doch de scheidsrechter wou aan Westkapelle toch nog een kansje gunnen en speelde twee minuten over. Het mocht echter niet meer baten en het eindsignaal was nauwelijks gefloten of er ging nogmaals een oorverdovend gejuich de lucht in! Dansende en springende spelers en supporters waren danig blij hun hart te kunnen lossen; datzelfde hart dat drie minuten tevoren een pijnlijke, doch onverdiende nederlaag reeds aanvaardde."

Kermis

Met 15 op 16 was Aarsele begin november leider, op één punt gevolgd door Pittem, dat op kermiszondag naar Aarsele kwam. Ruim 500 toeschouwers woonden deze topmatch bij, waarin de thuisploeg in de eerste helft één doelpunt scoorde uit twee strafschoppen. Na de rust was keeper Etienne De Bel de grote vedette, waardoor de Pittemse druk geen resultaat opleverde. Toen de storm wat overgewaaid was, konden Jozef Clauwaert en Lucien De Volder de 3-0 eindstand op het bord brengen. De beslissing zou vallen in de thuismatch tegen Veldegem. Die 16e december stond in de Vriendenkring weer een Galabal van de Supportersclub op het programma. Maar deze keer ging het er niet te vrolijk aan toe, want Aarsele verloor met 0-2 en miste de kans om vier punten los te komen. En net als de vorige seizoenen ging het na Nieuwjaar van kwaad naar erger: uit de eerste vijf matches van 1957 werden slechts twee punten behaald. "Een magere troost dat ons Bal nog beter geslaagd was dan de vorige maal en ons 1500 fr net opbracht", zo kon De Supporter toch nog iets positiefs melden. Maar voor de rest was het treurnis alom: "Grandeur et décadence! We vielen van de torenspits in een trieste grafkuil! Gans de voetbalwereld der lagere afdelingen kwam in beroering, de dagbladen verschenen met koeien van letters, gelijk waar men zich vertoonde hoorde men 'wat is dat met de voetbal in Aarsele?' Dan kromp het hart ineem als een boontje en wrevelig kon men alleen antwoorden 'Och zwijg... 't is al triestig genoeg!' Daarom zullen wij er ook maar niet meer over spreken en doen als de struisvogel: de kop in 't zand steken tot de storm over geraasd is. Gedane zaken nemen geen keer en 't is nu al drie jaar achtereen dat we dezelfde historie beleven: aan de glorierijke spits tot halfwege om dan deerlijk in de poel te zakken. Zijn wij het nog niet gewoon? Of is derde keer goe keer? Hopen wij dat het nu het definitieve keerpunt is en onze opgang niet meer zo droevig zal gestuit worden."

Uitgeblust

De kans op de titel was weer eens verkeken en Veldegem speelde op één been kampioen met ruime voorsprong op Lissewege. Net als vorig seizoen stond de match Lissewege-Aarsele drie keer op de kalender vooraleer er kon gevoetbald worden. Lissewege won uiteindelijk met 6-3 en promoveerde dankzij de uitbreiding van de reeksen in Derde Provinciale samen met Veldegem. Onze eerste ploeg besloot het seizoen uiteindelijk op de vierde plaats, en dat bleek in augustus nog een bittere nasmaak op te leveren: doordat enkele ploegen zich terugtrokken, kwamen er in extremis nog drie plaatsen vrij in Derde Provinciale. Ruiselede kon als derde

geklasseerde van de situatie profiteren en promoveerde na een inderhaast georganiseerde testronde. FC Aarsele kon zich alleen maar troosten met de kampioenstitel van zijn kadettenploeg en hopen dat het met het eerste elftal binnenkort ook wel een keer zou lukken..."

Aarsele is doot!

"Zo stond het op de ochtend van kermiszondag 1957 op alle hoeken van het dorp in grote kalkletters op de straatstenen geschilderd. Hiermee werd bedoeld dat er met de zomerkermis maar weinig activiteiten georganiseerd werden. Er hingen ook her en der affiches aangeplakt met een zogenaamd kermisprogramma: "Zondag 4 augustus om 3 uur: NIETS. Om 5 uur: NIETS. Maandag vanaf 4u30: altijd voort NIETS". Er was zelfs geen voetbal, want de Beker van West-Vlaanderen begon pas op de hoogdag van 15 augustus. Aarsele schakelde eerst Ichtegem met 1-8 uit, maar stuitte de volgende zondag op Doornkerke, dat toen zijn glorietijd in Derde Provinciale kende. De mannen van 't Haantje kwamen met 0-5 winnen, en mochten de week nadien hun nieuw terrein inhuldigen met een bekermatch tegen FC Roeselare.

Veertien op veertien

Was het vorige seizoen schitterend begonnen met zes opeenvolgende overwinningen, dan deed FC Aarsele onder speler-trainer André Malfait nog beter: nu werden de eerste zeven matches gewonnen! Toch was het op de eerste speeldag bij het ambitieuze Sint-Pieters-Brugge al nipt: tot in de 78e minuut stond de thuisploeg 1-0 voor, maar toen vond Aarsele de weg naar doel en het werd nog 1-4. Na zeven wedstrijden was Aarsele twee weken na een vrij en het ritme was blijbaar gebroken: thuis tegen Westkapelle kwam men in stormweer niet verder dan 2-2 en op 10 november werd het een koude winterkermis tegen Koolskamp. Aarsele had nochtans de hele match het initiatief in handen, maar kon niet scoren. Met enkele blunders van de verdediging werd het een zware 1-5 nederlaag.

Ineens begonnen ze allemaal te vechten

De week nadien trok FC Aarsele naar Sijsele en door kwetsuren moesten enkele spelers vervangen worden; zo kwam bv. Antoon Clauwaert voor het eerst in de ploeg. Jozef Linclauw had met een kopstoot na 25 minuten zijn ploeg op voorsprong gebracht, maar vijf min. later kreeg back Roland Bearelle een vrijschop tegen (hoewel hij zelf omver gelopen werd) en het stond 1-1. Met nog een kwartier te spelen was het opnieuw Linclauw die scoorde. Volgens De Zondag had de thuisdoelman bij die fase "de bal zo hard in de maagstreek gekregen dat hij enkele ogenblikken bleef liggen. De afgevaardigden en een paar andere heren van Sijsele waren het terrein opgelopen en liepen daar woedend tussen onze spelers, doch niemand der onzen lokte incidenten uit en het spel ging verder onder het oog van de opgehitste supporters van Sijsele, die nu zeker waren van hun nederlaag. Er werd door die mensen waarlijk met opzet gezocht om moeilijkheden uit te lokken... Vier minuten voor het einde (Aarsele leidde nog steeds met 1-2 en er was aanhoudend gevaar voor de muit van Sijsele) begonnen de incidenten. Dat Aarsele hiertoe geen aanleiding gaf is klaar, gezien de supporters die in Sijsele waren blij en met gerust gemoed het eindsignaal afwachtten, dat hen een nieuwe zege zou bezorgen. Daar het vlak voor onze voeten gebeurde, kunnen wij de feiten nuchter bekijken: een speler van Sijsele moest de bal ingooien en gaf bij deze gelegenheid onze grenswachter een stoot dat deze bijna omverlag. Wanneer deze de speler op het onfaire van zijn daad wees, sprong een supporter van Sijsele over de omheining en wilde onze grensrechter te lijf. Deze laatste weerde hem af en intussen was het terrein door het publiek

overrompeld. Er waren daar mensen tussen om te slaan en ook om tot bedaren te brengen. De scheidsrechter schorste de match. Na drie minuten was het speelveld ontruimd en de arbiter wilde hervatten onder voorwaarde dat het publiek de neutrale zone verliet. Dit gebeurde te traag en na 5 minuten schorste hij de wedstrijd finaal."

Politie!

Antoon Clauwaert beschreef het slot van zijn debuutmatch later in De Supporter als volgt: "Ineens begonnen ze daar allemaal te vechten! Ik was wel groot van gestalte maar klein van hart en zat nogal gauw in de kleedkamers. Ik herinner mij wel dat Jozef Aelvoet, met zijn been in het gips, kwam aanlopen al roepend 'Politie! Politie!', maar hij kreeg er ook van langs en achteraf was hij dan nog zijn horloge kwijt. Dat was mijn eerste match!" Het Provinciaal Comité besliste gelukkig wel dat Aarsele de wedstrijd met 0-5 won. Maar Nieuwjaar naderde en de voorbije seizoenen indachtig leek de schrik opnieuw toe te slaan: de zondag voor Kerstmis verloor Aarsele in Oedelem met 4-2 doordat Lucien Verbeken al na 10 minuten met een kwetsuur van het veld moest. Onze FC ging het nieuwe jaar wel in als leider, op twee punten gevolgd door Sint-Pieters-Brugge, dat één match minder telde. En die eerste zondag van 1958 stond er met Aarsele - Sint-Pieters-Brugge dus weer een onvervalste topmatch op het programma! Zou het opnieuw beginnen verkeerd lopen zoals de vorige jaren?

Onder de voet gelopen

FC Aarsele speelde in een waar stormweer een sterke eerste helft en stond na een kwartier al 2-0 voor dankzij Albert De Bels en Jef Linclauw, die net voor de rust nog een strafschoep miste. De Bruggelingen kwamen met windvoordeel terug tot 2-1, maar toen Aarsele met twee doelpunten van Jozef Clauwaert tot 4-1 uitliep, leek de match gespeeld. Toch werd het door twee tegendoelpunten nog spannend tot in de laatste minuut. Maar na die prachtige match dreigde Aarsele toch weer ten onder te gaan. In Moerkerke werden onze jongens volgens De Supporter "onder de voet gelopen en kregen ze een klopping van 4-1". Op het veld van hekkensluiter Zwevezele opende Prosper Decavele al in de eerste minuut de score, maar in de eerste helft werd niet meer gescoord. Gelukkig was er nog Albert De Bels, die tegen Tielt al beide doelpunten scoorde en na de rust in Zwevezele liefst vijf keer raak trof. "Daarvan waren er een paar met zijn linker," zo schreef De Supporter, "waarmee hij, zoals hij altijd beweert, niets kan. Albert, ge moet in 't vervolg naar 't hoekvlaggetje niet meer omzien, maar voort het doel in 't oog houden en als 't kan er recht op af gaan."

Daar komt Koolskamp

Aarsele kende nog eens tegenslag toen het met 2-3 tegen Wingene verloor, stand die bij de rust al bereikt was en ondanks het Aarseelse overwicht niet meer wijzigde. Maar ook Wingene en Sint-Pieters-Brugge lieten steken vallen. Daardoor bleef als enige tegenstander Koolskamp over, dat aan een zeer sterke terugronde bezig was en onze leidersploeg dan ook klopte met 4-2. Met twee punten voorsprong en nog drie matches te spelen werd de eindspurt ingezet. In Oostkamp moest onze FC na een slechte eerste helft tegen een 2-0 achterstand aankijken, en mocht het zich gelukkig achten nog een gelijkspel uit de brand te kunnen slepen. De week nadien kwam een verrassend sterk Sint-Jozefs-Brugge in Aarsele 1-1 gelijk spelen; Koolskamp bewees zijn sterkte door Varsenare met 6-0 en Sint-Pieters-Brugge met 0-5 te verslaan, zodat de Aarseelse voorsprong teniet gedaan was. De laatste speeldag bracht geen uitsluitsel: Aarsele won in Zeebrugge met 2-5, Koolskamp versloeg Moerkerke met 2-0. Beide kopploegen eindigden met 43 punten en even veel gewonnen wedstrijden, zodat een

testmatch nodig was om de titel toe te kennen.

Opnieuw naar Tielt

Net als zes jaar geleden voor de memorabele match tegen Pittem trok de Aarseelse aanhang nu massaal naar het terrein van FC Tielt, waar op 11 mei 1958 de testwedstrijd tegen Olympic Koolskamp plaatshad. FC Aarsele moest wegens de kwetsuur van keeper Georges De Bouvere een beroep doen op Etienne De Bel, die reeds enkele maanden uit de beweging was. Bij Koolskamp daarentegen stond het moreel hoog en werd aangetreden met een elftal waarin drie maal twee gebroeders speelden: Raoul en Hedwig Werbrouck, Daniel en Jozef Opsomer, Sylveer en Roger Vanderhaeghen."

Dame Fortuna vervalste de uitslag

"Zo luidde de titel van het Tieltse verslag in De Zondag, waaruit blijkt dat Koolskamp al in de eerste minuut op voorsprong kwam via midvoor Sylveer Vanderhaeghen. Binnen de tien minuten trof Jozef Linclauw twee maal de paal, en in de 13e minuut werd de Aarseelse midvoor aan de knieschijf geraakt, waardoor hij het terrein moest verlaten. "Met tien man tegen een numerieke meerderheid bleef Aarsele nog flink aan bod, doch de afwerking liet wel eens het een en ander te wensen. Op de 22e min. werd de portier van Aarsele dan even geraakt maar kon spoedig hernemen, want enkele minuten later kon hij zich laten toejuichen op een prachtige save waarbij hij een zeker doelpunt verhinderde. Hij bleek niet even secuur op de 34e minuut als Koolskamp een vrijschop mocht nemen, even buiten de backarea. Frans Naert plaatste zich achter het leder en zijn boogcenter verdween, over de hoofden van de opgestelde verdedigers, voorbij een - het zicht belemmerde - Aarsele-portier in de netten.

Toen waren ze nog met negen

Drie minuten voor de rust inging werd de portier van Aarsele dan zodanig geraakt dat hij een inwendige bloedstorting opliep juist onder de knie, en voorgoed van het terrein zou verdwijnen. Back Jozef Aelvoet verving hem in het doel doch bewees alras dat hij de uitgevallen portier niet degelijk zou kunnen vervangen. Eén minuut voor de rust liet hij zich een eerste maal verschalken na voorafgaandelijk misverstand tussen hem en de stopper. Met een 3-0 stand in het voordeel van Koolskamp ging men de rust in. Met 9 tegen 11 stond Aarsele werkelijk voor een onmogelijke taak en alhoewel zij zich met de moed der wanhoop bleven verzetten, hebben zij toch het recht van de sterkste moeten ondergaan. Koolskamp voelde de zege in zijn bereik en liet de teugels wel eens wat lossen. (...) Op de 59e minuut zou het dan, tegen de gang van het spel in, toch 4-0 worden als Frans Naert een misverstand van portier Aelvoet en zijn verdediging kon uitbuiten. Het bleef een over en weer zwoegen, met Aarsele het meest aan bod, en zij kenden dan eindelijk succes als Jozef Clauwaert aan de 77e min. alleen op doel zou afgaan, stopper Hedwig Werbrouck in de luren legde om in de tegenovergestelde hoek, buiten bereik van een flinke doelwachter Raoul Werbrouck te besluiten. Dit was het vuur aan de lont en Aarsele bleef maar aandringen. Maar helaas, amper een minuut later ving portier Aelvoet een bal op, loste het leder en Sylveer Vanderhaeghen nam de gelegenheid te baat zodat de bordjes 5-1 wezen. Op de 85e minuut knalde Prosper Decavele keihard op de zijpaal (meteen de derde tegenvaller scheppende) doch bij het terugbotsen van het leder beging een speler van Koolskamp hands in de fatale zone. Willy Delbaere plaatste zich achter het leder en noteerde het tweede doelpunt voor Aarsele. Maar de wedstrijd was gespeeld en een goed leidende referee Peers blies af met een 5-2 stand op zijn boekje. Aarsele was geslagen, maar zeker niet op zijn volle waarde, maar dit belette niet dat

Koolskamp de zegevlag in top stak. Het klaar staande muziek voerde de spontane kampioenenhulde tot het hoogtepunt en bestuur en spelers, deze laatsten in de bloemen gezet, mochten de toejuichingen van hun sterk opgekomen supporters in ontvangst nemen." De Aarseelse secretaris Roger Delbaere bekeek de huldiging met een geheimzinnige glimlach, want hij wist op dat moment al dat er de Koolskampse 'kampioenen' nog een onaangename verrassing te wachten stond..."

Me zijnder wel mee", zei Fontje

In De Zondag verscheen destijds een wekelijkse kroniek onder de titel "Fontje's mijmeringen". Daarin werden vooral sportgebeurtenissen op humoristische wijze beschreven in het Tielts dialect. De titel van de rubriek luidde die week "Me zijnder wel mee". En hoewel Fontje met een grap begon, bleek hij toch van het een en het ander op de hoogte te zijn."- 'Me zijnder wel mee, kookenze nie zochte,' zei Jan Breidel in zijnen tijd en ie sloeg ne Fransman of viere uldre scheidle in mee zijn beenhouwersbijl.- 'Me zijnder wel mee,' zeien de seporters van Aorseele ip de mooment dander twee van ulder speelders naar de kabienen mochten gaon en ulder ip de beerie mochten leggen mee ulder been abbij ofgeschipt.- 'Me zijnder wel mee', zeien de die van Koolskamp achter danze al die blommen gekreegen on, maor achternaor moesten hooren datter nog kanse bestond danze allijk geene kampiejoen zoen zijn, ot is dat waor is dat Aorseele ne klacht gao neereleggen waardattie moe neere geleid zijn."

Zo is het niet moeilijk

Fontje had het verder in zijn onnavolgbare stijl nog over "Kokske die mee zijn klikken en klakken teegen de steenen beustige in Spanje", maar wat voor klacht was dat die FC Aarsele neerlegde? Het had niets te maken met de wedstrijd tegen Koolskamp, maar wel met de voorlaatste competitie-match tegen Sint-Jozefs-Brugge. De steeds alerte FCA-secretaris Roger Delbaere had geruchten opgevangen dat Sint-Jozefs die zondag versterkt was met vier spelers die niet bij die club aangesloten waren. Twee van hen waren zelfs spelers van het reservenelftal van Club Brugge! Zo was het niet moeilijk te begrijpen dat de Brugse ploeg in Aarsele kwam gelijkspelen. Roger Delbaere vroeg een afschrift van het scheidsrechtersblad aan bij de bondsinstanties in Brugge en vond daarop inderdaad de vier gesignaleerde namen. Het afschrift werd doorgestuurd naar de K.B.V.B. te Brussel, waar men vaststelde dat de vier spelers bij andere Brugse clubs aangesloten waren. Daardoor was secretaris Delbaere eigenlijk al vòòr de fameuze testmatch praktisch zeker dat FC Aarsele tot kampioen zou uitgeroepen worden. Twee dagen na de nederlaag tegen Koolskamp werd klacht ingediend bij het Provinciaal Comité te Brugge, dat op donderdag 22 mei al uitspraak deed. Aangezien de afgevaardigde van Sint-Jozefs-Brugge niet anders kon dan bevestigen dat de vier spelers ten onrechte opgesteld werden, was er geen twijfel mogelijk: FC Aarsele won de match tegen Sint-Jozefs-Brugge met 5-0 en werd daardoor automatisch kampioen van de reeks. Voor de tweede maal had FC Aarsele een testmatch gespeeld die achteraf overbodig bleek te zijn."

Kampiejoenen zondre tiele

"Hoewel hij de match niet bijgewoond had, wijdde Fontje de week nadien onder bovenstaande titel toch heel zijn kolom aan deze zaak:"Gèt guldre garantie de keure get van de mats te zien tusschen Aorseele en Koolskamp, de mats die moeste beslissen wiedzatter neuj kampiejoen zoe weirden van vierde provinsjaol. Ojje die mats gezien hèt, hèjje meer sjanse get of ik van 'k moeste dienen dag naor de grotte van de poelberg.Koolskamp hèt diene mats

gewonnen mee nogal ferme sijfers angezien dander twee speelders van Aorseele gekwetst gewist get hèn. En azzoo kwammet dan de muuzekanten van Koolskamp achter de mats ip 't plin ulder eereronde mochten doen tegaore mee de speelders dien allemolle nen bokee blommen in ulder hand gedraojd wierden. Aorseele wos 'n beetje triestig, en 't wos verstaonbaor, en Koolskamp was zoveel te geestigre, 't geen dat ook verstaonbaor wos. Ken geloove niet dakket uldre moe zeggen (ken bender tenandren zelve nie gewist) maor ge keun wel peizen danzer in Koolskamp zelve nog 'n ferme schippe ipgedaon hèn. Maor, 't kan verkeren, zei Seriel Vanhauwaert in zijnen tijd en tis in dis kwestie ook 't geval gewist. Ken weete niet ojjet geleezen hèt in De Zondag van passeerde weeke, van da berichtje stond azzoo 'n bitje ip 'n verlooren plekske, maor Aorseele hè klacht neeregelijid teegen Sint-Joozef-Brugge en Sint Joozef is van dizze keer nie stijf zjeuste gewist. Tegen Aorseele onze gespeeld mee speelders dien bij uldre nie angeslooten waoren en azzoo kosten ze in Aorseele nen drow speelen. Aorseele hèt diene klacht of beetre da perses in Brugge gewonnen en azzoo zinzze gewonnen mee veuve-zero of in andere woorden kreegen ze azzoo 'n puntje meer of Koolskamp en is diene mats in Tielt 'n maote voor niets gewist. Tenzij vaneigen danze mee drijven den beuterpot meugen deelen hèn. In Koolskamp meugen ze neuj ulder blommen in de veulbak smijten en meugen ze den daotum danze voorzien on voor de kampiejoenen te vieren weere van den almanak wegvagen. In Aorseele meugen ze neuj in de plekke ulder mezijkske gereed zetten, de blommen waoter geven voor ze frisch touten en 'n anvrage doen voor ip 't gemeentehus ontvangen te weirden. Azzoo zinz ze in Koolskamp kampiejoen gewist voor 'n paor weeke en zitzen ze neuj zondre tietle. Hoe da 'n half frankske kan rollen hé, zoeme neuj meugen zeggen. Meskien dat voor Koolskamp voor ne volgende keer zal zinz, maor neuj voor van de jaore kannek niet anders of teegen die van Aorseele zeggen 'Ne ferme profisiat mannen' en tis toopen dajet goed steld in derde provinsjaol en dat geen kaortje weg en weere zal zinz. Ot is dajjer wilt inbleuven zujje allezins ulder kiepe moeten versterken zulle gebeurs. Tis neuj an ulder vander voorn te zorgen mee de kopplementen van Fontje diet van de weeke niet te lange zal trekken van tis nog kerremesse en de peirdjes hèn zoo geirn dak ip uldre rugge zitte."

Een feestelijke dag

Ook al was de titel via de groene tafel veroverd, de feestvreugde was er niet minder om. De Zondag noemde 15 juni 1958 "een heuglijke dag voor gans de gemeente. Om 8.15 uur vertrok de stoet vanaan het lokaal naar de kerk alwaar een plechtige jubelmis werd opgedragen, tevens tot zielerust der overleden leden. Na de H. Mis werden met 't muziek voorop de mannen van de FC naar het Gemeentehuis geleid alwaar een plechtige ontvangst plaatsgreep. Voor een 50-tal aanwezigen bracht burgemeester Paul Vandenbulcke hulde aan de club en wenste hen om de verworven titel van harte proficiat uit naam van het sportieve gemeentebestuur en ook uit naam van gans de bevolking. De heer Engels, afgevaardigde van het Provinciaal Comité, legde er de nadruk op met hoeveel voldoening hij de samenwerking tussen gemeentebestuur en clubbestuur constateerde. Aarsele bezit waarlijk een schone voetbalvereniging waarvoor ze terecht op de steun en waardering van het Provinciaal Comité kan rekenen.

Smakelijk!

Na een dankwoord van secretaris Roger Delbaere werden een zestal leden-spelers of -medewerkers bezocht. Omstreeks 1 uur trokken de 70 feestvierders naar De Fontein, alwaar een smakelijk noenmaal werd aangeboden. Hier werd het woord gevoerd door de heer ondervoorzitter Gerard Verschaetse, de heer De Praetere, afgevaardigde van het Provinciaal

Scheidsrechters Comité, de heer Jozef Vandenbulcke, voorzitter en tenslotte door de speler-trainer André Malfait, die op kernachtige wijze iedereen wist te boeien. 's Avonds ging tot slot van deze mooie dag in de zaal Vriendenkring een druk bijgewoond Kampioenenbal door."

Sterke start

Het pas gepromoveerde FC Aarsele ging bij aanvang van het nieuwe seizoen 1958-59 op zijn elan door en startte met een schitterende 9 op 10. Daardoor kwam het samen met Sint-Eloois-Winkel aan de leiding. Maar na drie opeenvolgende nederlagen was de vreugde al wat getemperd. Vooral de laatste van de drie was onverdiend: Meulebeke kwam op die Allerzielendag 0-2 voor, maar FCA speelde sterk en leidde rond het uur zelfs met 3-2. Maar toen kregen de Roodbroeken de zege cadeau: eerst werd het 3-3 na een ten onrechte toegekende hoekschop, vijf minuten later 3-4 dankzij een geschenk-strafschop en tenslotte 3-5 uit buitenspel.

54 punten en toch geen kampioen

Door deze onverdiende nederlaag was Aarsele uit de kop van de rangschikking weggevalen. Maar uiteindelijk mocht men zeker niet klagen met een derde plaats in de eindstand, aan de kop van een uitgebreid peloton middenmoters. De competitie werd immers gedomineerd door Ledegem en Meulebeke, die met 54 punten gelijk eindigden, op liefst 19 punten gevolgd door Aarsele. Op 7 mei 1959 moesten de twee topploegen het in een testmatch op het terrein van FC Izegem onder elkaar uitvechten. Olympic Ledegem won het pleit, zodat FC Meulebeke na een fantastisch seizoen met lege handen achterbleef. Maar het was slechts uitstel: het volgend seizoen hadden de Roodbroeken helemaal geen concurrentie meer en lieten in 30 matches slechts drie puntjes liggen.

Dentergem geklopt

Onder speler-trainer Gerard Wydhooge vertoefde FC Aarsele het hele seizoen 1959-60 in de staart van de rangschikking. Eind november stond de FC op de laatste plaats, met twee punten achterstand op Ruiselede. Dentergem was toen vierde en had de week voordien onder het oog van duizend toeschouwers maar nipt met 1-2 van leider Meulebeke verloren. Niemand had dan ook verwacht dat Aarsele tegen Dentergem iets kon halen: "Het nieuws van de schitterende overwinning op de Zonnekloppers sloeg in als een donderslag bij heldere hemel! Voor het allergrootste deel der supporters leek een lokale zege zo goed als uitgesloten", zo begon De Zondag zijn verslag. Met doelpunten van Wydhooge (2), De Volder en Balcaen werd het zelfs een ruime 4-0 overwinning, waarbij ook de prestatie van de verdediging met Paul De Splenter in prachtform opviel.

Catch, loopkoers en rugby

Veertien dagen later stond er alweer een derby op het programma. En omdat ook Ruiselede er niet te best voor stond, was het eigenlijk ook een vierpuntenmatch. De Groene Leeuwen namen een sterke start en stonden na een half uur al 0-3 voor door goals van Bertier, Vermeulen en Van de Veire. Maar Aarsele liet zich niet doen en kwam langs Delbaere, Linclauw en Wydooghe terug, al had Bertier ondertussen wel een vierde Ruiseleeds doelpunt gescoord. Toen Linclauw dan van het terrein gestuurd werd, schoot de lont in het kruitvat. De Aarseelse gelijkmaker strandde op de deklaf, maar volgens De Zondag was er nog het meest spektakel te zien na de match: "Toen de ref met de rug naar alle mensen een zeer verward

eindsignaal floot, spurte hij uit alle macht naar de kleedkamer. Niet ten onrechte werd hij begeleid door een geweldig huilconcert van het gehele publiek", zo meldde de Aarseelse verslaggever. De man in 't zwart had het blijkbaar bij beide partijen verkorven, want ook de Ruiseleedse correspondent besloot zijn verslag ondanks de overwinning als volgt: "De toeschouwers kregen waar voor hun geld! Er was niet alleen voetbal te zien, er stond ook nog een catchwedstrijd en een loopkoers op het programma. Toen de scheidsrechter het einde van de wedstrijd floot, spurte hij maar zo snel mogelijk naar zijn kabien. 't Was maar best ook, want anders zou hij nog een paar blauwe ogen opgelopen hebben. En op het einde van de wedstrijd dachten we zelfs dat we op een rugbywedstrijd aanwezig waren, dus aan sensatie was er niets tekort in Aarsele!"

Hopeloos?

Ruiselede won ook zijn volgende match tegen Ruddervoorde en haalde zo tien op tien. Aarsele was na de opflakking tegen Dentergem diep weggezakt en haalde nul op tien. Met de jaarwisseling telde het dan ook al zes punten achterstand op de voorlaatste, Sint-Joris. Maar op dat moment wist onze FC echt niet meer tot welke heilige het zich moest wenden om de hopeloze situatie met een mirakel recht te zetten. Ondanks de 12-0 in Meulebeke bleven de spelers er de moed inhouden en grepen zij hun laatste kans op redding door de week nadien met 2-4 bij Sint-Joris te gaan winnen. Vervolgens werd ook Staden met 3-1 verslagen, maar Sint-Joris had ook gewonnen en bleef drie punten voor met nog drie matches te spelen.

Dentergem nogmaals geklopt

De inhaalmatch tegen Langemark was de eerste van de drie. Tijdens de eerste helft kwamen Aarsele amper over de middellijn. Toen de thuisdoelman dan toch eens in balbezit kwam, trapte hij het ronde ding recht in de voeten van een Aarselenaar, die niet aarzelde om er 0-1 van te maken. Maar na de rust bleek het valse hoop: ineens begon Langemark dan toch te voetballen, met een 4-1 eindstand als gevolg. De week nadien won Aarsele in Dentergem met 3-5, maar door een gelijkspel van Sint-Joris in Veldegem bleef de achterstand nog twee punten. De laatste speeldag was beslissend: Aarsele klopte Moorslede met 5-3, terwijl Sint-Joris zoals verwacht verloor van Meulebeke.

De testmatch die niet doorging

Het mirakel was in de maak: in het eindklassement kwam Aarsele gelijk met Sint-Joris, zodat een testmatch moest uitmaken wie als laatste zou zakken. De wedstrijd was al vastgelegd op 24 april in Lichtervelde, toen Sint-Joris liet weten dat het aan deze match verzaakte en vrede nam met een plaats in Vierde Provinciale. Bij onze FC was er meer ambitie aanwezig, maar wie dacht dat de redding nu verzekerd was, had het verkeerd voor. Waar normaal alleen de laatste uit elke reeks moest degraderen, was er dat seizoen een bijkomende afdaler uit Derde omdat Cercle Ieper uit Bevordering zakte. Testen moesten ze dus toch, met de drie voorlaatsten uit elke reeks: FC Aarsele, Dadizele en SK Torhout.

28 spelers

De week voor de testronde begon, werd onze club omwille van zijn ongelooflijke remonte nog bedacht met de erepremie "Zo voetbalt West-Vlaanderen", uitgereikt door dagblad Het Volk. Gevraagd naar de reden van het minder goede seizoen antwoordde Roger Delbaere dat men "een gemakkelijke verontschuldiging kon zoeken in de talrijke tegenslagen, waardoor in

totaal 28 spelers moesten opgesteld worden. Maar tenslotte ligt het veeleer bij de slechte start. Toch hebben we onze kans. Het moreel staat hoog en tenslotte spelen we niet slechter dan vorig jaar toen we nagenoeg tegen dezelfde ploegen op de derde plaats eindigden na Ledegem en Meulebeke." De heer Van Eeghem van de brouwerij Aigle-Belgica overhandigde de Aarseelse secretaris-schatbewaarder dan het bedrag van 1100 frank, maar volgens het verslag in het Volk "gingen die evenwel onmiddellijk in elf briefjes naar elf verschillende handen. 'Een extra', aldus voorzitter Vandenbulcke en als we uit het vagevuur geraken, komt er nog wel eentje bij..."

Gered!

Op 1 mei 1960 begon de eindronde met een 4-0 overwinning van SK Torhout tegen Dadizele. Aangezien slechts één van de drie ploegen zakte, kon Aarsele de week nadien al zeker zijn van het behoud door in Dadizele te gaan winnen. Volgens De Zondag kende de wedstrijd "een vlugge start, waarbij vooral Dadizele het overwicht nam. Dit kon evenwel niet beletten dat Aarsele zich reeds op de 8e minuut op winst wist te brengen. Bij een betwiste corner werd de stand op 1-1 gebracht, waarna nog twee doelpunten van Aarsele werden afgekeurd. Voor minstens één hiervan was er absolute twijfel. De rust werd bereikt met een 2-2 stand, hetgeen voor de lokalen stellig een te gemakkelijke score was. In het tweede gedeelte van de wedstrijd toonde Aarsele zich de meerdere en reeds een kwartier voor het einde waren de 2-5 cijfers vastgelegd, waardoor FC Aarsele zekerheid kreeg over het behoud in Derde Provinciale." Dadizele was met 0 op 4 al zeker van de degradatie, zodat de match tussen Aarsele en SK Torhout geen belang meer had. Het mirakel was werkelijkheid geworden!